

1,200 Kr. Den virkelige Pris var saaledes 25,650 Kr. Lederen af Statsbanernes Værksteder oplyste i Formiddags, at de havde haft et Tab af 3,000 Kr. paa hvert Lokomotiv. Lægges disse 3,000 Kr. til, bliver det 28,650 Kr., disse Lokomotiver i Virkeligheden staa i. Og nu er Spørgsmaalet: Er det klogt at benytte sig af den ringe Fordel, som vi faa, ved at et saadant illoyalt Tilbud kommer frem, eller var det ikke klogere og mere fornuftigt at støtte denne danske Industri, der maaske kunde blive til lige saa megen Ære og Fordel for Staten, som „Scandia” har været?

Zahle: Det er lige saa let for mig for tredje Gang at besvare den ærede Ordførers Spørgsmaal, som det er for den ærede Ordfører at stille det, og hvis han vil stille det 4de og 5te Gang, skal jeg taalmodig svare ham igen, det volder mig ingen som helst Vanskelighed, men jeg vilde sætte Pris paa, om den ærede Ordfører vilde lægge lidt god Villie i at forstaa mit Svar, thi saa snart han vil vise lidt god Villie til at forstaa mine Ord, vil det ikke falde ham vanskeligt. Jeg ønsker ingen som helst Beskyttelse for Lokomotivbygning her i Landet, og jeg holder derfor paa, at vi ikke skulle give mere, end den reelle Pris er i Udlandet, men jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører, naar han gaar saa vidt, som han gik nu i sin sidste Udtalelse, at han siger, at naar der blot foreligger et eneste Tilbud fra Udlandet, som er billigere end den Pris, for hvilken Lokomotiver kunne bygges her i Landet, saa bør vi tage det udenlandske Tilbud; thi denne Tankegang er bygget paa en Kortsynethed, som let kan føre dertil, at vi spare Skillingen og lade Daleren springe, idet vi ad denne Vej hindre, at der bliver en Lokomotivindustri her i Landet, og derfor bagefter komme til at betale saa meget mere til Udlandet.

Dinesen: Den ærede Ordfører avender mine Udtalelser ganske urigtigt. Jeg har udtalt mig for at støtte Igangsættelsen af en Lokomotivbygning her i Landet paa en Maade, der gik ud over det, Toldloven bød, indtil den var kommen i Gang, indtil den var bleven saaledes befæstet, at den var stærk nok til at optage Konkurrencen; men det er dette sidste, den ærede Ordfører ikke tager med. Den ærede Ordfører siger, at saa er det rigtigere at forhøje Beskyttelsestolden fra de nu gældende 5 pCt. til 10 pCt. Det er slet ikke sikkert, at det bliver nødvendigt, naar vi

først have faaet en Lokomotivbygning i Gang her i Landet paa private Værksteder paa samme Maade, som vi have en Vognfabrikation i Randers. Derfor er jeg, hvis der i den ærede Ordførers Ord skal ligge et Tilbud om de 10 pCt., tilbøjelig til at mene, at det bliver Statskassen dyrere end den Fremgangsmaade, jeg har anvist.

Wulff: Det er mig bekendt, hvad den ærede Ordfører nævnede, at han har været med til at yde „Scandia” en Understøttelse, som gik udover de Grænser, han nu afstikker. Det viser altsaa, at den ærede Ordfører ikke altid er saa slem som hans Doktriner. Men Besvarelsen af det Spørgsmaal, om det, han udtalte før, er Ord og ikke andet end Ord, vil afhænge af, hvordan han forstaa det. Jeg vil rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører: Hvis det lykkes at faa en dansk Lokomotivindustri i Stand uden særlige Ofre, indenfor de Grænser, som den ærede Ordfører vil tilstaa den, og der saa, naar den har bestaaet nogle Aar, møder et udenlandsk Tilbud, med Hensyn til hvilket den ærede Ordfører bliver overbevist om — thi man kan i Regelen blive overbevist om saadanne Ting —, at det er fremsat i den Hensigt at umuliggøre Fortsættelsen af den danske Industri, er det saa den ærede Ordførers Standpunkt, at det er loyalt og rigtigt af Staten at modtage dette udenlandske Tilbud, som har denne Hensigt, plus 5 pCt. Told og lade den danske Industri gaa til Grunde? Hvis det er den ærede Ordførers Hensigt, og hvis det er saaledes, han fortolker sine Ord, saa ere de, siger jeg, kun smukke Ord, uden at der ligger nogen som helst Virkelighed bag dem.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg skal søge at undgaa de vunde Gentagelser, som ere fremkomne under denne lange Debat, idet jeg gerne vil bidrage mit til, at Forhandlingerne kunne slutte i dette Møde, hvad vistnok de allerfleste ærede Medlemmer ønske.

Jeg skal først gøre en Bemærkning angaaende det Ændringsforslag, som under Nr. 4 er stillet af et Mindretal, idet jeg gør Undskyldning for, at jeg i mit Foredrag i Gaar glemte at berøre det. Dette Forslag gaar ud paa at forhøje Indtægtsbudgettet med 350,000 Kr. i Anledning af, at Fribefordringen for Statsbanernes Personale er indskrænket. Jeg skal derom kun sige, at denne Post er der taget Hensyn til, den Gang Budgettet blev lagt.